

Yoel Kitabı və Laodikeyalı Yeddinci Gün Adventist Kilsəsi - İyirmi İki Nömrə

Jeff Pippenger

2026-01-02

İyirmi İkinci Sayı

Biz əvvəlki məqalədə “ilanlar” nəslini kimi qədim İsrailə dair dörd istinadın yarısına qədər gəlmişdik. Matta İncilində həm Yəhya, həm də İsa fariseyləri və sadukeyləri ilanlar nəslini adlandırırlar. Yəhya özündən sonra gələcək olan İsanın Öz xırman yerini tamamilə təmizləyəcəyini öyrətdiyi zaman müəyyənləşdirilən sınaq prosesinin başlanğıcını təmsil edir. İsa Şeva kraliçasına və Ninevaya istinad etməklə, mühakimə prosesini də daxil edərək Yəhyanın sınaq prosesinə əlavə etdi. Hökm dördüncü nəsilə baş verir və hökmdə bir sinif ilanlar kimi zahir olur, çünki onların atası iblisdir. İsa, əlamət açıq-aşkar göz önündə olduğu halda, dördüncü nəslin bir əlamət axtarması məsələsini də əlavə etdi.

Matta iyirmi üçüncü fəsildə fariseylər və sadukeylər üzərinə gələn “vaylar” bəyan edilir və sınaqla mühakimə prosesi yenidən son nəsillə əlaqələndirilir. İyirmi ikinci fəsil iyirmi üçüncü fəslin vayları üçün zəmini hazırlayır.

Fariseylər bir yerə toplaşmışkən, İsa onlardan soruşdu: «Məsih barəsində nə düşünürsünüz? O, kimin oğludur?»

Ona dedilər: Davudun Oğlu.

O, onlara dedi: Elə isə Davud Ruhda Ona necə Rəbb deyir və belə deyir: “Rəbb mənim Rəbbimə dedi: Mən düşmənlərini ayaqlarının altına kürsü edənədək, Sən Mənim sağımda otur”? Əgər Davud Ona Rəbb deyirsə, bəs O necə onun Oğludur?

Heç kəs Ona bir sözlə cavab verə bilmədi; o gündən sonra da heç kəs Ondən bir daha sual soruşmağa cürət etmədi. Matta 22:41–46.

Daha artıq hər hansı bir qarşılıqlı münasibətə yol qalmadıqda, İsa növbəti fəsildə səkkiz vay bəyan edir. On üçüncü ayədəki vay, göylərin səltənətinin qapılarını bağlamağa görədir. Axırıncı yağış Göyün qapılarından tökülür. Bu səkkiz vay, heç kimin açma bilməyəcəyi qapını açdıqlarını və heç kimin bağlaya bilməyəcəyi qapını bağladıklarını iddia edənlər haqqındadır. Görümdə Sister White-a, Məsihi Ən Müqəddəs Yerə qədər izləməyənlərin dualarını boş müqəddəs yerə göndərdikləri göstərildi; orada Şeytan, özünü Məsih kimi qələmə verərək, onları hər şeyin qaydasında olduğuna inandırır. Onlar müqəddəs yeri yenidən açmış, Ən Müqəddəs Yeri isə bağlamışdılar.

“Çoxları Məsihi rədd edib çarmıxa çəkdiqlərinə görə yəhudilərin tutduğu yola dəhşətlə baxır; və Onun rüsvayçı təhqirə məruz qalmasının tarixçəsini oxuyarkən elə düşünülür ki, guya Onu sevirlər və nə Peter kimi Onu inkar edər, nə də yəhudilər kimi Onu çarmıxa çəkərdilər. Lakin bütün insanların qəlblərini oxuyan Allah, onların İsayə duyduqlarını iddia etdikləri həmin

məhəbbəti sınaqdan keçirmişdir. Bütün göylər birinci mələyin xəbərinin necə qarşılanacağını ən dərin maraqla izləyirdi. Amma İsanı sevdiklərini etiraf edən və çarmıx hekayəsini oxuyarkən göz yaşı tökən bir çoxları Onun gəlişi barədə müjdəni lağa qoydular. Onlar bu xəbəri sevinclə qəbul etmək əvəzinə, onu bir aldanış elan etdilər. Onun zühurunu sevənlərə nifrət etdilər və onları kilsələrdən kənarlaşdırdılar. Birinci xəbəri rədd edənlər ikincidən fayda görə bilməzdilər; nə də onları imanla İsa ilə birlikdə səmavi məbədin ən müqəddəs yerinə daxil olmağa hazırlamalı olan gecəyarısı fəryadından fayda gördülər. Və əvvəlki iki xəbəri rədd etməklə onlar öz anlayışlarını elə zülmətə qərq etmişlər ki, ən müqəddəs yerə gedən yolu göstərən üçüncü mələyin xəbərində heç bir işıq görə bilmirlər. Mən gördüm ki, yəhudilər İsanı çarmıxa çəkdikləri kimi, formal kilsələr də bu xəbərləri çarmıxa çəkmişlər və buna görə də onların ən müqəddəs yerə aparan yol barədə heç bir biliyi yoxdur və orada İsanın vasitəçiliyindən fayda görə bilmirlər. Faydasız qurbanlar təqdim edən yəhudilər kimi, onlar da İsanın tərk etdiyi bölməyə öz faydasız dualarını təqdim edirlər; və Şeytan bu aldanışdan məmnun olaraq dini bir surətə bürünür, özünü xristian sayan bu adamların zehinlərini özünə tərəf yönəldir və onları öz tələsinə möhkəm bağlamaq üçün öz qüdrəti, əlamətləri və yalançı möcüzələri ilə fəaliyyət göstərir.” Early Writings, 258–261.

On dördüncü ayə dul qadınların evlərini udub məhv etdiklərinə və uzun dualar etdiklərinə görə bir vaydır. On beşinci ayənin vay halı isə öz tərəfdarlarını özlərindən ikiqat çox cəhənnəm övladları etdiklərinə görədir. On altıncı ayədən iyirmi ikinci ayəyədək pislər məbədə and içirlər.

“Bunlar Bacı Uaytın sözləri deyil, Rəbbin sözləridir və Onun elçisi bunları sizə çatdırmağım üçün mənə vermişdir. Allah sizi Onunla artıq zidd məqsədlərlə işləməməyə çağırır. Xristian olduqlarını iddia etdikləri halda Şeytanın xüsusiyyətlərini nümayiş etdirən, ruhda, sözdə və əməldə həqiqətin irəliləyişinə qarşı çıxan və şübhəsiz ki, Şeytanın onları apardığı yolla gedən adamlar barədə çoxlu təlimat verilmişdi. Onlar ürəklərinin sərtliyində özlərinə heç bir şəkildə aid olmayan və həyata keçirməməli olduqları hakimiyyəti mənimsəmişlər. Böyük Müəllim deyir: ‘Mən alt-üst edəcəyəm, alt-üst edəcəyəm, alt-üst edəcəyəm.’ Battle Creek-də adamlar deyirlər: ‘Rəbbin məbədi, Rəbbin məbədi bizik’, lakin onlar adi od işlədirlər. Onların ürəkləri Allahın lütfü ilə yumşaldılmamış və ram edilməmişdir.” Manuscript Releases, cild 13, 222.

İyirmi üçüncü və iyirmi dördüncü ayələrdə vay hökmü ədaləti, mərhəməti və sədaqəti laqeyd qoymağa görədir. İyirmi beşinci və iyirmi altıncı ayələr isə camın xaricini təmizləyirmiş kimi görünməkdən, lakin daxilini təmizləməməkdən bəhs edir.

“Həvari sözünə davam edərək dedi: ‘Bu xəzinəni saxsı qablarda daşıyırsınız ki, qüdrətin üstünlüyü bizdən deyil, Allahdan olduğu məlum olsun.’ Allah Öz həqiqətini günahsız mələklər vasitəsilə də bəyan edə bilərdi, lakin Onun planı bu deyildir. O, Öz niyyətlərinin həyata keçirilməsində alət olaraq zəifliklə əhatə olunmuş insanları seçir. Əvəzsiz xəzinə saxsı qablara qoyulmuşdur. Onun xeyir-duaları insanlar vasitəsilə dünyaya çatdırılmalıdır. Onlar vasitəsilə Onun izzəti günahın qaranlığına işıq saçmalıdır.” Həvarilərin Əməlləri, 330.

Sonra iyirmi yeddinci və iyirmi səkkizinci ayələr pisləri ağardılmış qəbirlər kimi tanıdır; bu da Yeşaya iyirmi ikinci fəsildəki Şebna ilə əlaqələnilir. Orada Şebna düzəltdiyi möhtəşəm qəbirlə öyünürdü, lakin heç vaxt onun içində olmayacaqdı; çünki Allah onu Öz ağzından uzaq bir tarlaya

atacaqdı. Uzaq tarla, itaətsiz peyğəmbərin həmin qəbirdə dəfn olunmasına səbəb olan Bet-Elin yalançı peyğəmbərinin qəbri ilə təmsil olunur. Sonra səkkizinci vay belə deyir:

Vay halınıza, ey ilahiyyatçılar və fariseylər, ikiüzlülər! Çünki peyğəmbərlərin məzarlarını tikir, salehlərin qəbirlərini bəzəyirsiniz; və deyirsiniz: “Əgər biz atalarımızın günlərində yaşamış olsaydıq, peyğəmbərlərin qanına görə onlarla şərik olmazdıq.” Beləcə özünüz özünü şəhidlik edirsiniz ki, siz peyğəmbərləri öldürənlərin övladlarısınız. Elə isə atalarınızın ölçüsünü tamamlayın.

Ey ilanlar, ey gürzələr nəsl, cəhənnəm məhkumiyyətindən necə qaça bilərsiniz?

Buna görə də, budur, Mən sizə peyğəmbərlər, hikmətli adamlar və ilahiyyatçılar göndərirəm; onlardan bəzilərinə siz öldürəcək və çarmıxa çəkəcəksiniz; bəzilərinə isə sinaqoqlarınızda qamçılayacaq və şəhərdən şəhərə təqib edəcəksiniz; ta ki, yer üzündə tökülmüş bütün saleh qan, saleh Habilin qanından tutmuş məbəd ilə qurbangah arasında sizin öldürdüyünüz Barakiyanın oğlu Zəkəriyyanın qanına qədər, sizin üzərinizə gəlsin.

Doğrudan sizə deyirəm: bütün bunlar bu nəslin başına gələcəkdir. Matta 23:29–36.

İlanlar, yəni gürzə nəslinə mənsub olanlar, bu parçadakı hökm altında mühakimə olunurlar. Bu parçadakı hökm Şəba mələkəsinin və Ninevanın şahidliyi əsasında deyil, Habilin qanından Zəkəriyyanın qanına qədər olan şahidlik əsasında verilir. Gürzə olan dördüncü nəsil qədim İsrailin xarici tarixindən olan iki şahid və qədim İsrailin daxili tarixindən olan iki şahid vasitəsilə mühakimə olunur. Luka kitabının üçüncü fəslində dördüncü və son nəslin gürzələrinə dair dörd istinadın sonuncusudur və sadəcə Matta kitabının üçüncü fəslinə paraleldir. Allah evinin son hökmü zamanı, dördüncü nəsil dövründə, bir sinfin öz xarakterini Şeytanın oğul və qızları kimi, digər sinfin isə Allahın oğul və qızları kimi aşkar edəcəyini müəyyən edən dörd istinad vardır. Ayrılığı başlatmağa başlayan sınaq prosesi, Əhdin Elçisi üçün yolu hazırlayan elçinin səhrada səsinə ucaltdığı zaman başlanır.

Müqəddəs Yazının müqəddəs toxumasında adlar sadəcə etikətlər deyil, xilaskarlığın qəlbini aşkara çıxaran, tarixin səthinin altında oxunan pıçıltılı peyğəmbərliklər—ikinci nəğmələrdir. Adəmdən Nuha qədər olan nəslin adlarının mənalı bir bəyanat halında düzənləndikdə, bu, şəcərənin təmsil etdiyi tarixə uyğun gələn bir xəbər ortaya qoyur. Adam “insan”, Set isə “təyin olunmuş” deməkdir. Enoş “fani” (ölümə məruz qalan), Kenan isə “kədər” deməkdir. “Allahın həmd-i xeyir-duası” (Mahalalel) vasitəsilə Göy “ənəcəkdə” (Yared). Göy, “özünü həsr etmiş və ya məsh olunmuş şəxs” (Enox) olaraq endi; o da öz oğlu Metuşelah (“o öləndə, göndəriləcək”) vasitəsilə hökm mesajını bəyan etdi. Onun ölümü, Müqəddəs Ruhun “qüdrətli” bir tökülüşünün zirvəsi olacaqdı; bu, Lamekin (nəfəs) Metuşelaha qoşulması ilə təmsil olunur, necə ki, Gecəyarısı Nidası ikinci mələyə qoşuldu. Metuşelah ikinci mələk, Lamek isə Nuhun daşqınında zirvəyə çatan Gecəyarısı Nidası idi.

Daha da yığcam şəkildə ifadə etsək, bu adlar belə bəyan edir: “İnsan, birinci Adəmin nəticəsi olaraq, kədər və ölümə tabe olan fani varlıq kimi təyin edildi; lakin Allahın xeyir-duası vasitəsilə, Məsih Özünü aşağı enməyə həsr etdi və çarmıxdakı ölümü vasitəsilə hökmü elan etdi; bunun ardınca isə Müqəddəs Ruhun qüdrətli tökülməsi gəldi.”

Bu on ad Müjdə xəbərini özündə cəmləşdirir, eyni zamanda yer üzünün tarixini yaradılışdan axırncı yağışa qədər izləyərək İkinci Gəlişlə nəticələnir. Adlarda gizlənmiş bu simvolizm Vəhydə öz qarşılığını tapır. Yaradılış alfa şəcərəsini təqdim edir, Vəhy 7-dəki 144.000 isə möhürlənmiş qalıqda omeqa üzrə yerinə yetməni təqdim edir.

Yəhuda “tərif” deməkdir, Ruben “baxın, bir oğul” deməkdir, Qad “uğur/qoşun” deməkdir, Aşer “xoşbəxt/mübarək” deməkdir və Naftali “güləş” deməkdir. Mənəşşe “unutduran” deməkdir, Şimeon “eşitmə” deməkdir, Levi “birləşmiş/bağlanmış” deməkdir, İssakar “mükafat” deməkdir, Zebulun “şərəf/məskən” deməkdir, Yusif “artım” deməkdir və Benyamin “sağ əlin oğlu” deməkdir.

Yəhuda qəbiləsinin Aslanına tabe olanlar Allahın oğullarıdır; Yaqubun etdiyi kimi Allahla güləşməyin sınaq prosesindən keçərkən xeyir-bərəkətlə mübarək qılınmışlar. Bu mübarizə vasitəsilə, Allahın Kəlamını eşitməyin hasil etdiyi təqdis prosesi içində onların günahları unudulur; bu isə öz növbəsində onları əhd münasibətində Məsihə bağlayır. Onların mükafatı, Allah Öz Padşahlığını genişləndirmək üçün onlardan istifadə edərkən — böyük izdihamı Babilondan çağıraraq Öz sağ əlinin oğulları etdiyi halda — səmavi məkanlarda oturmuş olaraq, Məsihlə birlikdə Onun taxtında şərəflə sakin olmaqdır.

Leanın altı oğlu Ruben, Yəhuda, Şimeon, Levi, İssakar və Zevulun idi. Adı “ətirli damcı” mənasını verən onun cariyəsi Zilpa iki oğul doğdu — Qad və Aşer. Raxelin iki oğlu Yusif və Binyamin idi. Raxelin cariyəsi Bilha “utancaq və ya çəkingən” mənasını verir və onun oğulları Dan və Naftali idi. Peyğəmbərlik baxımından buradakı nəsil şəcərəsi nəzərə alınmalı bir neçə xətt təqdim edir. Yaradılış kitabının beşinci fəslindəki alfa və on nəsilədən fərqli olaraq, omeqanın özünəməxsus müəyyən peyğəmbərlik dəyişənləri ilə on iki nəslə vardır. Yüz qırx dörd minin sırasında Dan xatırlanmır və Mənəşşe onun qardaşı Efrayimi əvəz etmişdir.

Yaradılışın alfa nəsil şəcərəsi Vəhyin omeqa nəsil şəcərəsi ilə uzlaşır; çünki Yaradılış Məsihin xilasdakı ilahi işini müəyyən edir, Vəhy isə həmin alfa peyğəmbərliyinin omeqa yönli gerçəkləşməsində, elə o alfa peyğəmbərliyində irəli sürülmüş vəd və peyğəmbərliyi kamil surətdə yerinə yetirənləri müəyyən edir.

Bu iki xəttin tətbiqi ilahiyyatçılar tərəfindən tez-tez edilir, lakin heç vaxt “sətir üstə sətir” metodologiyasının perspektivi ilə deyil. Yaradılış və Vəhy kitablarındakı iki şəcərə, Allahın ikinci dərəcəli səviyyədə danışdığına dair iki şahid təqdim edir. Dillərdən biri yazıya alınmış şəkildə qeyd edilmiş yazılı şahadətdir, həmin şahadətin daxilindəki ikinci bir xətt isə simvolik səviyyədə ortaya qoyulur. İlahiyyatçılar adətən Yaradılış və Vəhy kitablarında adların mənalari vasitəsilə çatdırılan mesaj barədə səthi müşahidələrdən o yana keçmirlər. Onlar gördüklərini, adların mənalariında gizli olan məcazi görməkdə özlərini saleh göstərən qabiliyyətlərinin də sübut etdiyi kimi, daha çox öz insani müdrikliklərindən xəbər verən bir yenilik kimi qəbul edirlər. Onlar heç vaxt İsmayılın on iki oğlunda ortaya qoyulan mesajı görmürlər. Onlar Matta və Lukadakı İsanın şəcərələrini düzgün görmürlər. Onlar Yəhudanın son yeddi padşahının və İsrailin son yeddi padşahının şəcərələrini, yaxud Yəhudanın ilk yeddi padşahını və ya İsrailin ilk yeddi padşahını görmürlər.

“Mən onların görmədiyini deyərkən, nəzərdə tutduğum budur: əgər siz Google-dan bu nəsil şəcərələri barədə təlimlərin olub-olmadığını soruşsanız, Yaradılış kitabındakı Adəmdən Nuha qədər olan şəcərə üçün cavab “bəli”, yüz qırx dörd min barədə isə yenə “bəli” olacaq. Bəs onlar Yaradılışın on birinci fəslindəki İbrahim on nəslini bu şəkildə tətbiq edirlərmə? Xeyr. Qabilin şəcərəsini və Şetin şəcərəsini tətbiq edirlərmə? Bəli, lakin həqiqi mənadan o qədər uzaqdırlar ki, sanki tamam başqa bir mövzudan danışırlar. Şübhəsiz ki, onlar Metyu və Lukadakı Məsihin şəcərələrinə də toxunurlar, amma yenə də hədəfdən çox uzağa düşürlər. Bunun nə əhəmiyyəti var, deyə soruşursunuz? Çünki mən bu peyğəmbərlik xarakterli nəsil xətlərinin ümumi icmalını vermək niyyətindəyəm və lap başlanğıcdan aydın demək istəyirəm ki, mən dördüncü nəslin Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin bir simvolu kimi əhəmiyyətini müəyyənləşdirməyə çalışıram. Bu şəcərələrin ümumi icmalı bu baxımdan kömək edəcəkdir, lakin əgər kimsə düşünərsə ki, bundan sonra veriləcək bu sadə xülasə həmin nəsil xətləri haqqında başa düşülməsi hər şeyin hamısıdır, bu, onun tərəfindən səhlənkarlıq olardı.”

Adəmdən Nuha qədər olan nəsil şəcərəsindən sonra, Yaradılış kitabının dördüncü və beşinci fəsilərində iki nəsil şəcərəsi xətti görürük. Bu iki xətt Qabilin nəslinin və Şitin nəslinin nümayəndəliyi ilə təqdim olunur. Adəmdən Nuha qədər olan və on nəslin nümayəndəsi olan nəsil şəcərəsindən fərqli olaraq, həm Şitin, həm də Qabilin xətti səkkiz nəslə işarə edir. Bu səbəbdən, onlara dördüncü ibarət iki dövr kimi yanaşılmalıdır. Şit və Qabil əhd rəmzləridir, və Qabil Yeşaya iyirmi səkkiz və iyirmi doqquzda ölümə əhd bağlayanları təmsil edir; bu əhd daşqın qamçısı gəldikdə ləğv ediləcəkdir. Onlar evlərini qum üzərində quranlardır. Qaya üzərində quranlar isə, birinci Peterin ikinci fəslində Rəbbin xeyirxah olduğunu dadmış və “seçilmiş nəsil” olanlar kimi təqdim edildiyi üzrə, həyat əhdi bağlayırlar. “Çoxları” qum üzərində qurur, lakin “azları” seçilir.

Qabilin nəsil şəcərəsi adlar simfoniyasında üsyankar bir akkorddur, çünki bu adlar göy tərəfindən vurulduqdan sonra məqsədsiz sərgərdanlığa aparan puç insan izzətini təmsil edir. Xəbərdarlığa məhəl qoymadan, Qabilin nəslə bəşəriyyətin sənətləri ilə təcəssüm olunan, qisasçı insan qüdrəti pərdəsinə bürünmüş saxta bir ilahilik iddia edir; bu ilahilik dəmir bir mədəniyyət yaradır — gözəl, lakin zorakı və ümiddən məhrum. Bu son bəyanat adlardan çıxarılan Qabilin səkkiz nəslə boyunca verilən ismarıcın ümumi icmalındır.

Şitin nəslə Qabilin nəslinə lütfə cavab verir. Bəşəriyyət üçün təyin edilmiş insan zəifliyi içində, Allahı çağıranların kədəri göy endikcə həmdə çevriləcək. Şöhrətə yüksələn yolu sadıqlıqla gedərək, “ümid” fəryadınadək davam edən bir sınaq dövrü ərzində, qurtuluş suları vasitəsilə rahatlıq gəlir. Bu son bəyanat, adlardan çıxarılan Şitin səkkiz nəslə ilə verilən ismarıcın ümumi xülasəsidir.

Səkkiz nəslə dörd nəsilə ibarət iki dəstəyə ayırmağın səbəbi əhdin ilk mərhələsində müəyyən edilir; orada Misirdəki əsarət peyğəmbərliyi 400 il kimi göstərilir və həmçinin həmin 400 ilin dördüncü nəsilə başa çatacağı bildirilir. Paulun şəhadəti alfa əhd peyğəmbərliyinə daxil edildikdə, hər bir dövrdə dörd nəsilə ibarət olan 215 illik iki dövr meydana çıxır. 430 il içindəki səkkiz nəsil 215 illik iki dövrü təmsil edir. Birinci dövr Yusifi tanıyan xeyirxah fironla təmsil olunur. 215 il sonra Yusifi tanımayan yeni bir firon vardı. Sonra isə dörd nəsilə ibarət növbəti dəstə başladı.

Səkkiz nəslin bərabər şəkildə iki dövrə bölünməsi və aydın surətdə özünəməxsus dörd nəsillik bir dövr kimi işarələnməsi, Qabilin və Şitin səkkiz nəslinin də eyni qaydada tətbiq olunmasını qüvvədə saxlayır. Bu tətbiq edildikdə, Şitin səkkiz nəslə Qabilin səkkiz nəslə ilə uyğunlaşdırılmış olur. Qabil vəhşi heyvanın nişanını qəbul edən çoxluğu təmsil edir, Şit isə Allahın möhürünü qəbul edən azlığı təmsil edir. Qabil bəşəriyyətin əlamətidir, Şit isə Nuhun əhdi kontekstində bəşəriyyətin İlahiliklə birləşmiş halının əlamətidir; halbuki Yusifin və Musanın nəsil xətti İbrahimin əhdi kontekstindədir.

Sonra on birinci fəsildə seçilmiş xalqın şəcərəsi Şəmdən Abrama qədər on adla təmsil olunur. On birinci fəsil Babil qülləsinin hekayəsidir, lakin eyni zamanda İbrahimin təmsalında təmsil olunan seçilmiş xalqın şəcərəsidir. On birinci fəsil Allahla üçqat əhdə daxil olmalı olan seçilmiş bir xalqı təqdim edir. Üçüncü və son addım iyirmi ikinci fəsildə İshaqın qurban verilməsi idi. “On birinci” fəsil alfa başlanğıcı, “iyirmi ikinci” fəsil isə omega sonudur. Adların mənasında Allahın səsini eşitmək üçün tələb olunan iman, Onun Kəlamının nömrələnməsində Onun səsini eşitmək üçün tələb olunan imandan heç nə ilə fərqlənmir. İlahiyyətçilərin diqqətə almadığı bir şəcərə tətbiqi isə İslamın rəmzi olan İsmayılın şəcərəsidir.

İsmailin oğullarının adları nəsilərinə görə bunlardır: İsmailin ilk oğlu Nevayot; və Kedar, Adbeel, Mivsam, Mişma, Duma, Massa, Hadar, Tema, Yetur, Nafiş və Kedma. Bunlar İsmailin oğullarıdır və adları yaşayış məntəqələrinə və qalalarına görə bunlardır; öz tayfalarına görə on iki başçı. Yaradılış 25:13–16.

Bu on iki adın tərifləri bir bəyanatda ifadə edildikdə, belə oxunur: “Peyğəmbərcəsinə, İsmayılın nəslə məhsuldar, tünd dərilə və döyüşçü kimi tanınan bir xalqdır; lakin onlar tarixən və peyğəmbərcəsinə 11 avqust 1840-cı ildə, daha sonra isə 11 sentyabr 2001-ci ildə və ondan sonra qəmə bürünmüşlər. Müqəddəs Kitab tarixində onlara şərq övladları deyilir. Onlar ibrani məbəd xidmətlərində istifadə olunan ətirli ədviyyatların yetişdirildiyi Ərəbistandan törəmişlər. “Assassinlər” sözü İslam tarixindən qaynaqlanır və sükut içində gətirilən ölümü təmsil edir. Səlib yürüşləri dövründə İslam katolik Avropanı qapadı, mühasirəyə aldı və mühasirədə saxladı, lakin onların sonrakı cədvəllənməsi 1840-dan 1844-ə qədər olan dirçəlişin, eləcə də 11 sentyabrdan bazar günü qanunu böhranına qədər olan dövrün gəlişini nişanladı. İsmayılın oğullarının on iki adının tərifləri əvvəlki bəyanatda qalın şriftlə göstərilən hissələrin hamısında təmsil olunmuşdur.”

İsmayıl nəslinin on iki adı, əgər siyahıya İsmayılı da daxil etsəniz, on üçdür. On üç “üşyan”ın rəmzi sayıdır; bunu edən Həcər idi və bunun nəticəsində İbrahim Həcərlə İsmayılın qovulmasına razılıq verdi. Pavel həmin hadisədən Allahın əhd xalqı kimi qədim İsrailin kənarlaşdırılmasını təsvir etmək üçün istifadə edir; məhz o zaman O, Öz xristian gəlini ilə əhd təsis edirdi.

Çünki yazılmışdır ki, İbrahimin iki oğlu var idi; biri cariyyədən, o biri isə azad qadından idi. Lakin cariyyədən olan cismani yolla doğuldu; azad qadından olan isə vəd ilə oldu. Bunlar məcazi mənə daşıyır; çünki bunlar iki əhddir: biri Sina dağından olub köləliyə doğurur ki, o da Həcərdir. Çünki bu Həcər Ərəbistanda olan Sina dağıdır və indiki Yerusəlimə uyğundur; çünki o, öz övladları ilə birlikdə köləlikdədir. Amma yuxarıdakı Yerusəlim azaddır və o, hamımızın anasıdır. Çünki yazılmışdır: “Sevin, ey doğmayan sonsuz qadın; fəryad et və səslən, ey doğum ağrısı çəkməyən; çünki tənha qalının övladları əri olanın övladlarından daha çoxdur.” İndi isə,

ey qardaşlar, biz İshaq kimi vəd övladlarıyıq. Lakin o zaman cismani yolla doğulan Ruh üzrə doğulana necə zülm edirdisə, indi də elədir. Bununla belə, Müqəddəs Yazı nə deyir? “Cariyəni və onun oğlunu qov; çünki cariyənin oğlu azad qadının oğlu ilə birlikdə varis olmayacaqdır.” Deməli, ey qardaşlar, biz cariyənin deyil, azad qadının övladlarıyıq. Qalatiyalılara 4:22–31.

İsmayıl İslamın rəmzidir, İsmayılın anası Həcər isə ölüm əhdinin kilsəsinin rəmzidir. İshaq Məsihciliyin rəmzidir, Sara isə həyat əhdinin kilsəsinin rəmzidir. Bu səbəbdən İsmayılın on iki oğlu oldu, çünki on iki Allahın əhd xalqının rəmzidir və İslam Allahın əhd xalqının saxtalaşdırılmış təqlididir.

Müjdələrdə Məsih üçün iki nəsil şəcərəsi vardır. Biri Mattada, digəri isə Lukada verilmişdir.

Yaqub Məryəmin əri olan Yusifi doğdu; İsa da Məryəmdən doğuldu; O, Məsih adlanır. Beləliklə, İbrahimdən Davuda qədər bütün nəsilər on dörd nəsildir; Davuddan Babilə sürgün olunmağa qədər on dörd nəsildir; Babilə sürgün olunmadan Məsihə qədər də on dörd nəsildir. İsa Məsihin doğumu isə belə oldu: Onun anası Məryəm Yusiflə nişanlı ikən, onlar birləşməzdən əvvəl, Müqəddəs Ruhdan hamilə olduğu məlum oldu. Matta 1:16–18.

Matta tərəfindən verilən şəcərə, qırx ikidən ibarət bir dövrü təşkil edən on dörddən ibarət üç bərabər dövrü müəyyən edir. Məsih, əhd tarixinin alfası olan Musaya münasibətdə əhd tarixinin omeqasıdır. Musa peyğəmbərlik edərək bildirir ki, Məsih “özünə bənzər” olacaqdır. Musanın yüz iyirmi illik ömründə qırx ildən ibarət üç dövr var idi. Musanın həyatının hər qırxillik dövrü, sətir üstə sətir yerləşdirildikdə, 1863-cü ilin və bazar qanununun rəmzi olan Kədəşdə başa çatır. Məsihin üç dövrü isə Davudda, Babil əsarətində və Məsihin çarmıxda Öz qanı ilə əhdi təsdiq etməsində sona yetir. Davud, bazar qanunu zamanı qalib kilsənin ucaldılmasını təmsil edir, ikinci xətt isə bazar qanunu zamanı ağılsız bakirələrin Babilə aparıldığını göstərir. Üçüncü dövr çarmıxda başa çatır ki, bu da bir daha Məsihin İbrahimin əhdini yüz qırx dörd minlə və Nuhun əhdini böyük izdihamla təsdiq etdiyi bazar qanununu əvvəlcədən göstərir.

Bu iki xətt bir-birinin üzərinə qoyulduqda nə başa düşülə biləcəyi heyramızdır. Musanın yüz iyirmi ili Nuhun 120 ili ilə əlaqələnir və Məsihin qırx iki nəslə bazar günü qanunu zamanı simvolik qırx iki ay hökumranlıq edən anti-Məsihlə əlaqələnir.

Və Rəbb dedi: Ruhum insanla əbədi mübarizə aparmayacaq, çünki o da cismanidir; bununla belə, onun günləri yüz iyirmi il olacaq. Yaradılış 6:3.

İbrahimin əhdini vurğulayan Matta nəsil şəcərəsi ilə yanaşı, Lukanın təqdim etdiyi Məsihin nəsil şəcərəsi yaradılışa qədər gedib çıxır və beləliklə, Adəmin Edəndə pozduğu həyat əhdini vurğulayır. Lukanın nəsil şəcərəsi İsa ilə başlayır və Onun nəsil şəcərəsi boyunca geriye doğru gedərək Allahın oğlu kimi təqdim olunan Adəmə qədər çatır. Nəsil xətti kamil ikinci Adəmlə sona çatır, kamil birinci Adəmlə isə başlayır. Birinci Adəmdən ikinci Adəmə qədər 77 nəsil göstərilir.

Müqəddəs Yazının nəsil şəcərələri həqiqət xətlərini təmsil edir. Biz indicə bir həqiqəti təsbit etmək üçün tələb olunan zəruri şahidlərdən xeyli artıq olan bir neçəsini müəyyən etdik. Nəsil xətləri tarixi yerinə yetmələrin və gələcək proqnozların səsinə daşıyır və onlar Palmoninin səsinə də daşıyır; sirlərin Möcüzəli Sayıcısı olan Onun səsi, çünki bu xətlərin daxilinə yerləşdirilmiş sayısal

müəmmalar ikinci bir səs təmin edir. Bu iki səs başqa bir üçüncü səslə birlikdə eşidilir: hər şeyi, o cümlədən insanların, məkanların və şeylərin adlarını yaradan və idarə edən Möcüzəli Dilçinin səsi.

Yəhya arxasındakı səsi görmək üçün dönəndə, o, çoxlu suların səsi kimi idi; Daniel də eyni görüntünü gördükdə, Onun səsi bir izdihamın səsi idi. Müqəddəs Yazıların zahiri xəbəri, habelə həmin xəbərlə birlikdə verilən adlar və həmçinin xəbərin daxilindəki say düzümü bir parçadakı üç səsdır. Üç səsi olan bir xətti götürüb onu paralel bir xəttin üstünə qoyduqda, üç səs çoxlu səslərə çevrilir.

Və taxtdan bir səs gəldi və dedi: “Allahımızı tərifləyin, ey Onun bütün qulları, Ona qorxu ilə ehtiram göstərənlərin hamısı, istər kiçik, istərsə də böyük.” Və mən böyük bir izdihamın səsi kimi, çoxlu suların səsi kimi və qüdrətli gurultuların səsi kimi bir səs eşitdim; deyirdi: “Alleluya! Çünki Qadir Rəbb Allah hökmranlıq edir.” Vəhy 19:5, 6.

Ən mühüm nəsil şəcərələrindən bəziləri İsrail padşahlarında tapılır. Şimal səltənəti olan İsrailin ilk yeddi padşahı Ahav, İzebel və İlyasla sona çatır; bununla da Bazar günü qanununu təmsil edir. Şimal tayfalarının son yeddi padşahının xətti isə Bazar günü qanunundan başlayır və Daniel 12-də Mikayılın ayağa qalxdığı zaman insanlıq üçün möhlətin bağlanması ilə başa çatır. Yəhudanın ilk yeddi padşahı Bazar günü qanunundan Mikayılın ayağa qalxmasına qədər olan tarixi təsvir edir, son yeddi padşah isə Bazar günü qanununa aparan tarixi müəyyənləşdirir. Hər ikisi alfa tarixi və omeqa tarixinə malik olan iki nəsil xətti. Alfa tarixi 11 sentyabrdan Bazar günü qanununa qədər olan dövrdür, omeqa dövrü isə Bazar günü qanunundan möhlətin bağlanmasına qədərdir. İsrailin ilk yeddi padşahı Yəhudanın son yeddi padşahı ilə uyğunlaşır; İsrailin son yeddi padşahı isə Yəhudanın ilk yeddi padşahı ilə uyğunlaşır.

Növbəti məqalədə davam edəcəyik.

“Axıra qədər sarsılmaz olun”

[Vəhy 1:1, 2, sitat gətirilmişdir.] Bütün Müqəddəs Kitab bir vəhydir; çünki insanlara olan hər bir vəhy Məsih vasitəsilə gəlir və hamısı Onda cəmlənir. Allah bizimlə, həm yaradılış, həm də satınalınma ilə Özünə məxsus olduğumuz Öz Oğlu vasitəsilə danışmışdır. Məsih Patmos adasında sürgündə olan Yəhyaya bu son günlər üçün həqiqəti vermək, tezliklə baş verməli olanları ona göstərmək üçün gəldi. İsa Məsih ilahi vəhyin böyük əmanətdarıdır. Yer tarixinin son səhnələrində nəyi gözləməli olduğumuzu bilməyimiz Onun vasitəsilədir. Allah bu vəhyi Məsihə verdi, Məsih də onu Yəhyaya çatdırdı.”

“Sevimli şagird Yəhya bu vəhyi qəbul etmək üçün seçilmiş şəxs idi. O, ilk seçilmiş şagirdlərdən sağ qalan sonuncu idi. Yeni Əhd dövründə ona göstərilən ehtiram, Əhdi-Ətiq dövründə peyğəmbər Daniyələ göstərilən ehtiram kimi idi.”

Yəhyaya çatdırılmalı olan təlimat o qədər mühüm idi ki, Məsih onu Öz quluna vermək üçün göydən gəldi və ona bunu kilsələrə göndərməyi buyurdu. Bu təlimat bizim diqqətli və dua ilə müşayiət olunan tədqiqatımızın obyektı olmalıdır; çünki biz elə bir zamanda yaşayırıq ki, Müqəddəs Ruhun təlimi altında olmayan adamlar yalan nəzəriyyələr ortaya gətirəcəklər. Bu adamlar yüksək mövqelərdə durmuşlar və həyata keçirmək istədikləri iddialı planları vardır.

Onlar özlərini ucaltmağa və bütün mövcud nizamın görünüşünü inqilabi surətdə dəyişdirməyə çalışırlar. Allah bizi belələrindən qorumaq üçün bizə xüsusi təlimat vermişdir. O, Yəhyaya buyurdu ki, bu yer üzünün tarixinin son səhnələrində baş verəcək şeyləri bir kitabda yazsın.

“Vaxtın keçməsindən sonra Allah indiki həqiqətin qiymətli prinsiplərini Öz sadıq davamçılarına əmanət etdi. Bu prinsiplər birinci və ikinci mələyin xəbərlərinin verilməsində heç bir payı olmayanlara verilmədi. Onlar başlanğıcdan etibarən bu işdə payı olmuş əməkçilərə verildi.

“Bu təcrübələrdən keçmiş olanlar, bizi Yeddinci Günün Adventistləri edən prinsiplərə qaya kimi möhkəm olmalıdırlar. Onlar Allahla birlikdə çalışan işçilər olmalı, şəhadəti bağlayıb Onun şagirdləri arasında qanunu möhürləməlidirlər. İşimizin Müqəddəs Kitab həqiqəti təməli üzərində qurulmasında iştirak etmiş olanlar, doğru yolu göstərmiş nişanələri tanıyanlar, ən yüksək dəyərə malik işçilər sayılmalıdırlar. Onlar özlərinə etibar edilmiş həqiqətlər barəsində şəxsi təcrübədən çıxış edərək danışa bilərlər. Bu adamlar imanlarının imansızlığa çevrilməsinə yol verməməlidirlər; üçüncü mələyin bayrağının əllərindən alınmasına izin verməməlidirlər. Onlar öz etibarlarının başlanğıcını sona qədər möhkəm saxlamalıdırlar.

“Rəbb bəyan etmişdir ki, sonuncu işə başladığımız zaman keçmişin tarixi yenidən nəzərdən keçiriləcəkdir. O'nun bu son günlər üçün verdiyi hər bir həqiqət dünyaya elan olunmalıdır. O'nun təsis etdiyi hər bir sütun möhkəmləndirilməlidir. Biz indi Allahın qurduğu təməldən kənara çıxma bilmərik. Biz indi hər hansı yeni bir təşkilata daxil ola bilmərik; çünki bu, həqiqətdən dönmək demək olardı.

“Tibbi missionerlik işi, Allahın xalqının keçmiş təcrübəsinə imanlıların etimadını zəiflədə biləcək hər şeydən təmizlənməli və arındırılmalıdır. Gözəl Eden, gözəl Eden günahın daxil olması ilə alçaldıldı. İndi işimizin başlanğıcda qurulmasında rol oynamış kişilərin təcrübəsini yenidən xatırlatmağa ehtiyac vardır.

“Zaman-zaman dünyanın böyük adamlarının ölüm elanlarını oxuyuruq. Onların vaxtı qəfil, sanki bir anda gəlib çatdı. Sağlam olduqları güman edilən bir çoxları ziyafətdən sonra, yaxud özlərini ucaltmaq üçün xudbin planlar qurduqdan sonra ölürlər. Belə bir söz çıxır: “O, bütələrinə qoşulub; onu öz halına buraxın.” Bu o deməkdir ki, Rəbb artıq onu zərərdən qorumur. Qəfil ölüm gəlir və onun ömür boyu gördüyü işin dəyəri nədir? Onun həyatı uğursuzluq olmuşdur. Ağacı saxlamış olan qüvvə onu bütpərəst qurbanına tərk etdiyi üçün ağac yıxılır.

Kişilər və qadınlar zövq alacaqları bir şey axtarmağa qərq olmuşlar. Onlar canlarını boş yerə satırlar və Allah Özünün uzunmüddətli səbrli təmkinini geri çəkir. Onlar öz seçimlərinə buraxılırlar.

“Hazırkı həqiqətə inandıqlarını etiraf etdikləri halda imanlarını alçaltmış və işıqda yeriməkdən imtina etmiş olanlar vardır. İndi kim öz eqoist, dünyəvi prinsiplərini bir kənara qoyacaq? İndi kim canın dəyərini dərk etməyə çalışacaq? Əgər insan bütün dünyanı qazanıb öz canını itirsə, ona nə fayda? Və ya insan öz canının əvəzinə nə verə bilər? Siz həyat çörəyi və xilas suyu üçün acıb-susayırsınız mı? Məsihin uğrunda öldüyü canların dəyərini dərk edirsiniz mi? Guya məsihçi olanlar iman etirafına uyğun yaşayırlar? Onlar canın dəyərinin fərqindədirmi? Həqiqətə itaət vasitəsilə öz canlarını təmizləməyə çalışırlarmı?” Manuscript Releases, cild 20,

150, 151.